

Цицюра К. В., аспірант професійної та вищої освіти

ДЗВО «Університет менеджменту освіти»

м. Київ, Україна

викладач англійської мови,

іноземний експерт інституту іноземних мов

Цзясінський університет (Jiaxing University)

м. Цзясін, Кітай

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ВОЛОДІННЯ РІДНОЮ ТА ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК СУЧАСНА УМОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЕКОНОМІСТІВ КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Сучасний світ дуже швидко змінюється. Змінюються і вимоги до професійних якостей, знань та умінь майбутніх випускників закладів вищої освіти, що відображено в освітньо-кваліфікаційних характеристиках. Відповідно змінюються й умови підготовки бакалаврів економічних спеціальностей, які висвітлюються в освітньо-професійних програмах.

Вітчизняні вчені приділили багато уваги вивченню професійної підготовки економістів в сучасних умовах інтеграційного розвитку суспільства. Наразі діяльність економіста вимагає не тільки професійної майстерності, а також сформованих комунікативних навичок, оскільки вона пов'язана з активним усним і писемним спілкуванням, передбачає широку мовленнєву практику, потребує точного вираження понять і категорій у різних сферах професійної діяльності.

В Законі України «Про вищу освіту» [2] зазначено, що випускники закладів вищої освіти України мають володіти англійською мовою як мовою міжнародного академічного спілкування на рівні B2 згідно з Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти [1]. Саме тому володіння рідною та принаймні однією іноземною мовою виступає на перший план серед умов професійної підготовки бакалаврів з бізнес-економіки.

Так, М. Колтунова визначає бізнес як «вміння розмовляти з людьми». Вчена констатує, що якість мовної підготовки фахівця є економічною категорією, тому що «... висока мовна культура і розвинена економіка в передових країнах є невід'ємними одна від одної. І навпаки, низька мовна культура суспільства визначає відповідний рівень розвитку і ефективність економіки» [4].

С. Квіт також констатує, що «...не можна уявити собі бакалавра чи магістра сучасного університету без володіння українською та англійською мовами саме на професійному рівні. Такі результати навчання мають стати складниками стандартів вищої освіти» [3].

Наприклад, основними умовами професійної підготовки, що висуваються до випускника спеціальності «Бізнес-економіка» ЗВО у Китаї, є відкритість для міжкультурної спільної роботи, бажання співпраці в міжкультурних колективах, проведення міжкультурних обмінів та спілкування з питань управління міжнародною бізнес-діяльністю [5, с. 877-894]. Всі вони передбачають високий рівень володіння рідною та принаймні однією іноземною мовою (особливо англійською) в усній та писемній формах для того, щоб добре орієнтуватися в особливостях міжнародного ділового етикету та навичках ведення переговорів в Китаї та за кордоном. Саме тому 20 дисциплін, що входять до циклу основних дисциплін програми підготовки бакалаврів з бізнес-економіки, викладаються з використанням білінгвального підходу (китайської та англійської мов) або тільки англійською мовою. Вони включають такі дисципліни як Мікро- та Макроекономіка, Міжнародна економіка, Англійська мова професійного спрямування, Практика міжнародної торгівлі, Фінанси, Міжнародний маркетинг, Прикладна економетрія, Міжнародна бізнес кореспонденція та документація, а також післядипломну практику та написання дипломної роботи англійською мовою. Всі практичні заняття у ЗВО проводяться з використанням білінгвального або тільки англомовного програмного забезпечення [5, с. 882-884].

Як бачимо, знання рідної та іноземної мови на належному рівні є одними з важливих навичок сучасного фахівця з бізнес-економіки. Зазначені навички дозволяють індивіду знаходити адекватні моделі поведінки, які «допомагають підтримувати атмосферу злагоди та взаємної довіри, сприяють усуненню нетерпимого ставлення до людей, які відрізняються кольором шкіри, мовою, цінностями та культурними особливостями» [6, с. 36].

Таким чином, як в Україні, так і в Китаї динамічні зміни суспільства передбачають формування нових умов підготовки економістів до виконання ними професійних обов'язків як в межах країни, так і за кордоном. Тому підготовка майбутніх фахівців економічного профілю з вільним володінням іноземною мовою стає першочерговим пріоритетом ЗВО, а досвід Китайської народної республіки у формуванні навичок володіння рідною та іноземною мовою студентами економічного профілю може бути використаний для покращення рівня економічної освіти в Україні.

Література:

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / наук. ред. укр. видання д. пед. н., проф. С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
2. Закон України «Про вищу освіту»: офіц. вид.: офіц. Текст, прийнятий Верховною Радою України 1 липня 2014 р. / Верхов. Рада України. – К.: Ін Юре, 2014. – 164 с.

3. Квіт С. Потрібні зміни: зміст і завдання освітніх реформ [Електронний ресурс] / С. Квіт. – URL: www.pravda.com.ua/rus/articles/2015/01/27/7056516
4. Колтунова М.В. Язык и деловое общение. Нормы. Риторика. Этикет / М.В. Колтунова. – М.: Экономика, 2002. – 152 с.
5. Освітньо-професійна програма для ступеня бакалавра, 2018. Цзясін: Видавництво академічного офісу Цзясінського університету, 2018. 942 с.
6. Поштарева Т. В. Формирование этнокультурной компетентности / Т.В. Поштарева // Педагогика. – 2005. – № 3. – С. 35–42.

Чала О. В., асистент кафедри географії

*ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»
м. Старобільськ, Луганська область, Україна*

СУТНІСТЬ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НАЦІОНАЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА

Наступність духовних і культурних традицій в наші дні зумовлює необхідність звернення до досвіду краєзнавчих досліджень минулих років.

Неповторність краєзнавства, його унікальність і специфіка полягає в ініціативній і різноплановій діяльності окремої особистості в Україні та в її регіонах. Ця діяльність є вихідною точкою у процесі формування та сучасного розвитку національного краєзнавства як соціокультурного феномену.

Мета розглянути сутність трансформаційних процесів національного краєзнавства.

Сучасні цивілізаційні перетворення в державі можна схарактеризувати за допомогою терміну «трансформація», який має своє смислове навантаження. Під трансформацією розуміють «істотну структурну переробку системи, яка перетворює шляхом зміни зв'язків, відносин, опосередкувань організацію і функції вихідного формоутворення. Трансформація є типовим перехідним процесом соціальної еволюції» [8]. Вся складність трансформаційних процесів полягає в необхідності врахування старих і напрацювання нових моделей суспільного розвитку.

Питання освітньої трансформації, системної трансформації в освіті порушували у своїх наукових працях В. Андрущенко, Л. Березівська,